

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci navrhovatelů: **a) Podnikatelské odbory - Unie podnikatelských a živnostenských spolků, z.s.**, IČ 05786185, se sídlem Mímoňská 3223, Česká Lípa, **b) Ing. Marek Bednář**, IČ 72664410, se sídlem Jindřichovice pod Smrkem 166, **c) Pavlína Šimarová**, IČ 46925465, se sídlem Janová 151, **d) Leona Michalová, DiS.**, IČ 07740352, se sídlem Demlova 971/15, Třebíč, **e) Lucie Ludvíková**, IČ 06269389, se sídlem Trpísty 103, **f) Mgr. Petra Bláhová**, IČ 03739376, se sídlem Na Ligruse 1416, Dobříš, **g) Markéta Šnajdrová**, IČ 68350601, se sídlem Valašská Polanka 19, **h) Hana Leitnerová**, IČ 62658620, se sídlem Hlávkova 16, Přeštice, **ch) Milan Pham**, IČ 75817942, se sídlem Šanov 265, všichni zast. JUDr. Vítém Hrnčíříkem, LL.M., Ph.D., advokátem, se sídlem Šrobárova 2002/40, Praha 10, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 10. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-11/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatelé a) **se vrací** soudní poplatek ve výši **5.000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatelé se návrhem ze dne 4. 6. 2021, který byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen téhož dne, domáhali zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 10. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-11/MIN/KAN, které bylo k ochraně obyvatelstva před dalším rozšířením onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem SARS-CoV-2 nařízeno postupem podle § 69 odst. 1 písm. b) a i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 2 odst. 2 písm. b) až e) a i) zákona č. 94/2021 Sb. o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“). Napadené mimořádné opatření s účinností ode dne 11. 5. 2021 od 00:00 hodin změnilo mimořádné opatření odpůrce ze dne 6. 5. 2021 (správně 7. 5. 2021 - pozn. NSS), č. j. MZDR 14601/2021-10/MIN/KAN, tak, že nově upravilo znění čl. I/13 o dalších podmínkách pro provoz holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry, solárií, kosmetických, masérských a obdobných regeneračních nebo rekondičních služeb a provozování živnosti, při níž je porušována integrita kůže, a znění čl. I/15 o omezení provozu poskytovatelů lázeňské léčebně rehabilitační péče.

[2] Nejvyšší správní soud však zjistil, že mimořádné opatření odpůrce ze dne 7. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-10/MIN/KAN, bylo s účinností ode dne 17. 5. 2021 od 00:00 hodin zrušeno mimořádným opatřením odpůrce ze dne 14. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-12/MIN/KAN, které také obsahovalo omezení provozu zmíněných služeb.

[3] Mimořádné opatření vydává Ministerstvo zdravotnictví nebo krajská hygienická stanice za účelem likvidace epidemie COVID-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku jako opatření obecné povahy, jak vyplývá z ustanovení § 3 odst. 6 věty první a § 2 pandemického zákona. V případě zrušení opatření obecné povahy přitom judikatura dovozuje nedostatek podmínek řízení, jehož důsledkem je odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“), pro odpadnutí předmětu přezkumu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Ao 6/2010 - 98, a ze dne 19. 5. 2011, č. j. 8 Ao 8/2011 - 129).

[4] Právní úprava přezkumu mimořádných opatření, kterou Nejvyšší správní soud uskutečňuje v souladu s § 13 odst. 1 větou první pandemického zákona podle hlavy II, dílu sedmého soudního řádu správního, na rozdíl od něho obsahuje speciální ustanovení týkající se přezkumu zrušených opatření obecné povahy. Podle § 13 odst. 4 pandemického zákona totiž platí, že *pozbylo-li mimořádné opatření platnosti v průběhu řízení o jeho zrušení, nebrání to dalšímu postupu v řízení. Dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části byly v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, v rozsudku vysloví tento závěr.*

[5] V nyní posuzované věci však mimořádné opatření odpůrce ze dne 7. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-10/MIN/KAN, bylo zrušeno s účinností od počátku dne 17. 5. 2021. Tím došlo i ke zrušení jeho změny vydané mimořádným opatřením odpůrce ze dne 10. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-11/MIN/KAN, neboť ta nemohla existovat samostatně a pozbyla platnosti se zrušením původního opatření obecné povahy. Není tedy rozhodné, že mimořádné opatření ze dne 14. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-12/MIN/KAN, výslovně nezrušilo mimořádné opatření ze dne 7. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-10/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření ze dne 10. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-11/MIN/KAN. Podstatné totiž je, že odpůrce novým mimořádným opatřením zrušil k počátku dne 17. 5. 2021 předchozí mimořádné opatření, s nímž sdílela osud jeho napadená změna, která proto ve stejný okamžik rovněž pozbyla platnosti. Nejedná se tedy o situaci řešenou kupříkladu v bodě 116 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2021, č. j. 6 As 114/2020 - 63, kdy by mimořádné opatření pozbylo účinnosti, ale nadále by zůstalo platné. Naopak návrhem napadená změna opatření obecné povahy stejně jako původní opatření obecné povahy pozbyly platnosti ke dni 17. 5. 2021. K této skutečnosti přitom došlo ještě předtím, než bylo dne 4. 6. 2021 zahájeno řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, a nikoliv až v průběhu tohoto řízení. Proto není splněna základní podmínka zakotvená v § 13 odst. 4 pandemického zákona pro vedení řízení o přezkumu již zrušeného mimořádného opatření.

[6] S ohledem na neexistenci napadeného mimořádného opatření odpůrce ze dne 10. 5. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-11/MIN/KAN, v době podání návrhu na jeho zrušení tedy není dán předmět, o němž by se mohlo vést soudní řízení. Proto Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. návrh na zrušení tohoto opatření obecné povahy odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v jeho chybějícím předmětu.

[7] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

pokračování

[8] O vrácení soudního poplatku navrhovateli a) rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož *byl-li návrh na zabavení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*. V souladu s § 10a odst. 1 téhož zákona bude soudní poplatek ve výši 5.000 Kč navrhovateli a) vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu